

til, men jeg kan ikke undlade ganske kort at anholde en lille Bemærkning, den højtærede Minister fremkom med, da Sagen nu paa ny blev forelagt her i Tinget. Den højtærede Minister var i Fjor ret stærkt inde paa at paavise, hvilken voldsom Stigning der havde været i de indirekte Skatter i de sidste 20 Aar, og paaviste yderligere, hvor højt den danske Befolkning, sammenlignet f. Eks. med den preussiske, var indirekte beskattet. Ministeren gjorde det op i Procenter, saaledes at de daarligst stillede Samfundsborgere procentvis give 4 Gange saa meget i indirekte Skatter som de mere bemidlede. I disse Betragtninger var jeg selvfølgelig fuldt ud enig. Nu har Ministeren forleden Dag ved Forelæggelsen af Lovforslaget gjort opmærksom paa, at der i det andet Ting samtidig blev forelagt et Forslag vedrørende Lønningsforhøjelser for en hel Del Statsfunktionærer, og saa vidt jeg kan se af det forelagte Forslag, andrage de Lønningsforhøjelser, som ville komme til at berøre Toldetatens Embedsmænd og Funktionærer, et Beløb paa omtrent 336,000 Kr. Den højtærede Minister udtalte Haabet om, at man ved den endelige Opgørelse og ved eventuelle afsluttende Forhandlinger om det forelagte Toldlovsforslag vilde tage Hensyn hertil, idet han syntes at ville fastholde overfor dette Forslag de samme Betragtninger, som han gjorde gældende i det andet Ting med Hensyn til de Lønningsforhøjelser, der vedrøre Jernbanevæsenet og Postvæsenet. Jeg skulde meget beklage, hvis dette blev Tilfældet. Naar jeg erindrer mig den højtærede Ministers stærke Udtalelser om den vedvarende overordentlig stærke Stigning i de indirekte Skatter, saa forekommer det mig ikke, at det skulde være nødvendigt at forringe de Toldlettelser, som der nu er Tale om i det forelagte Forslag, fordi de Mænd, som ere ansatte i Statens Tjeneste i denne Etat, skulde have en rimelig Lønningsforhøjelse. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister ikke at fastholde dette, og jeg nærer nogen Tro og Haab til, hvis et saadant Forlangende bliver fastholdt, at det saa vil komme til at volde Sagen betydelige Kvaler, om ikke her, saa i det andet Ting. Jeg er i alt Fald overbevist om, at fra det Parti, jeg tilhører, vil der saavel her som i det andet Ting blive rejst Indvendinger, idet vi aldeles ikke kunne erkende, at det paa Toldloven, der Aar efter Aar viser bestandig stigende Indtægter, skulde gøres nødvendigt at tage Hensyn til den foreslaaede Lønforhøjelse

og derved forringe de Toldlettelser, man i Folketinget i alt Fald indtil dette Øjeblik er gaaet med til. Medens jeg jo i Fjor sagde, at Socialdemokraterne i dette Ting vilde stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det kom fra Folketinget, fordi vi betragtede det som et Ultimatum, saa maa jeg nu sige, at vor Stilling, hvis Toldlettelserne i dette Ting forringes, og blandt andet forringes paa Initiativ af den højtærede Minister selv, muligt i Aar vil blive noget anderledes.

Brandes: Jeg forstaaer meget vel, at den højtærede Minister har forelagt Forslaget om Toldafgift og Sukkerafgift og ogsaa Forslaget om Arveafgift i samme Skikkelse som i Fjor, men den højtærede Minister har selv haft en Fornemmelse af, at der vil være nogen Forundring over, at han ogsaa har forelagt Forslaget om Stempelafgift for spirituose Drikkevarer ganske i samme Form, i hvilken han efter Forhandlingerne i Folketinget indbragte det i Fjor her i Tinget. I de Bemærkninger, hvormed han ledsager Indbringelsen af dette Forslag, taler han saa, for ligesom i Forvejen at afparere mulige Angreb, om „Frankrigs bekendte Holdning“ overfor Forslaget. Jeg blev meget forbavsset over at se ham bruge dette Udtryk: Frankrigs bekendte Holdning. I Fjor var det saaledes, at den højtærede Minister, saa vidt jeg forstod ham, ikke egentlig anerkendte, at Frankrig overhovedet havde indtaget nogensomhelst Holdning overfor os i Anledning af dette Forslag. Han syntes den Gang at mene, at hvad der taltes om Frankrigs Stilling, var nogle Betragtninger, som udsprang af upatriotiske Vinhandleres Hjerner og ikke havde noget med Virkeligheden at gøre. I Aar taler han om Frankrigs „bekendte“ Holdning. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at der foreligger ikke Rigsdagen officielt noget som helst om Frankrigs Holdning i denne Sag. Jeg ved ikke, at noget som helst Aktstykke er blevet Rigsdagen forelagt; ikke den mindste — hvad jeg kunde kalde Blaabog er kommen hverken fra Udenrigsministeriet eller Finansministeriet i denne Sag. Jeg kan ikke vide, om den højtærede Minister har haft Lejlighed til at gøre fortrolige Meddelelser derom til de Udvalg, der bleve nedsatte i Folketing og Landsting om dette Forslag, men hvis han har gjort det, saa er det dog ikke til at nævne her i Salen, saa længe det kun er fortrolige Meddelelser. Nu taler den højtærede Minister ganske rolig om „Frank-